

IN DIT NUMMER:

Pedofilie

SCHIJNPROBLEEM

EEN BOEIEND ARTIKEL
VAN GORRIT GOSSLINGA

CLAUDE DRIEGHE

commentaar
BRONGERSMA

op het artikel in de
vorige MARTIJN, ..
Pedofilie in BELGIE

HET KAN OOK ZO

POLITIE OPTREDEN IS
NIET ALTIJD NEGATIEF!
Een ware gebeurtenis
van positief optreden
door de politie in een
pedofiele relatie,
zo kan het ook

VERHALEN

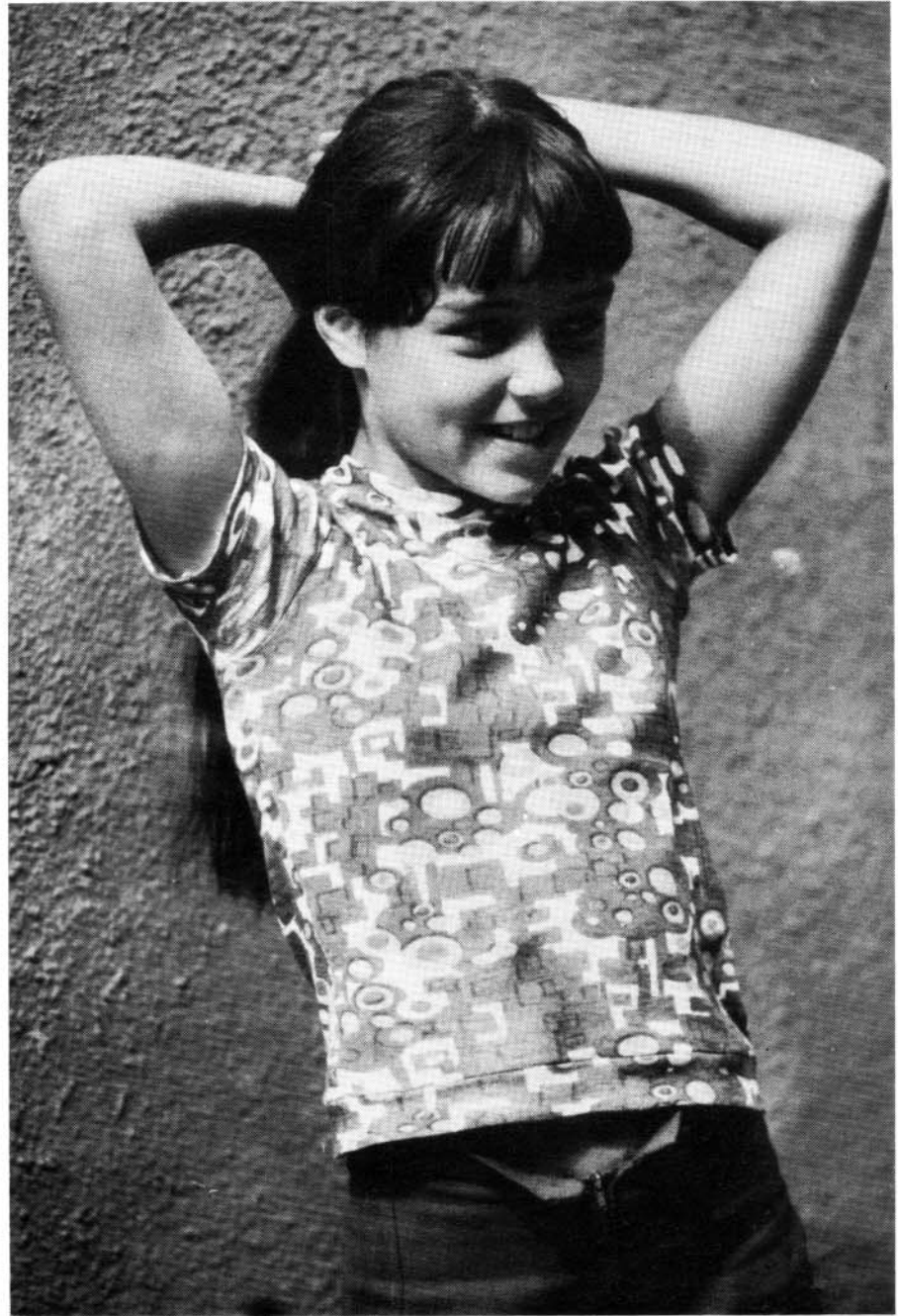
KORT GEKNIPT

TYPOFILIE

EN NOG VEEL MEER

gratis
miniposter

UITNEEMBARE
MIDDENPAGINA'S.
EEN FOTO-POSTER
KADO !!!

INFO-MAANDBLAD

OVER **Jeugdseksualiteit** EN **Pedofilie**

MARTIJN

Onafhankelijk informatieblad over
JEUGDSEKSUALITEIT EN PEDOFILIE.

Versijnt 10 x per jaar.

Een uitgave van Vereniging Martijn
ingeschreven bij de Kamer van Koop-
handel te Meppel in het Verenigings-
register onder nummer: V 047155,
in samenwerking met de A.F.P.I.

redactie

Theo Gerritsen

Henk Werkman

Guus Geerlings

Wim Kwak

MEDEWERKERS AAN DIT NUMMER:

THIJS BRANDSMA

PAUL

WOUTER

LUUK DRENTH

EDWARD BRONGERSMA

GORRIT GOSSLINGA

REDAKTIE SJOW

JAN WAUBEN (werkgroep S.i.R.)

ILLUSTRATIE'S:

WIM KWAK

FOTO'S:

PAG. 7; Theo Gerritsen
VERDER ZIJN ALLE FOTO'S
IN DIT NUMMER VAN:
FOTO AKKI - AMSTERDAM.

Foto's op pagina 16
zijn van onze lezers.

VORMGEVING EN LAY-OUT:

Theo Gerritsen

Thijs Brandsma

Henk Werkman

DRUK:

VERENIGING MARTIJN,
met gebruikmaking van de
apparatuur van drukkerij
PAPYRUS - RABENHAUPTSTRAAT 12
GRONINGEN. tel. 050-260588

REDAKTIE-ADRES:

Maandblad MARTIJN

Helios 79

7904 HC Hoogeveen

05280 - 74938

abonnement

VERKOOPSPRIJS:

Losse nummers-----f 5,00

per post-----f 7,50

Abonnement inclusief lidmaatschap
vereniging MARTIJN----- f 32,50
per half jaar.

U ontvangt daarvoor 5 nummers van
ons maandblad + 2 maal het leden-
verenigingsnieuws VEMAR NIEUWS.

De abonnementenadministratie loopt
van 1 maart tot 1 september. U kunt
echter op elk moment abonnee en lid
worden. Tussen 1 maart en 1 september
wordt U het bedrag in rekening gebracht
evenredig aan de tijd dat U tot 1 sept.
lid en abonnee bent. Op 1 september
ontvangt U van ons een acceptgiro voor
het tweede halfjaar. Tussen 1 sept.
en 1 maart geldt ook het bovenstaande.

MAAK NOG GEEN GELD OVER, WACHT OP ONZE
ACCEPGIROKAART.

U kunt u abonnement opgeven, schriftelijk
of telefonies aan het redactie-adres van
MARTIJN.

inhoud

pag	3	Typofilie
pag	4	Pedofilie 'n schijnprobleem
pag	7	Lucky Peter-vervolgverhaal
pag	8	Principe en Justitie
pag	10	Brievenbus
pag	12	FOTO-MINIPOSTER
pag	14	Werkgroep S.i.R.
pag	15	Kort geknipt
pag	16	FLITS
pag	17	Opsporing verzocht
pag	19	Jan's liefdesbrief
pag	23	agenda en adressen

Niet-redactionele artikelen gepubliceerd
onder eigen naam komen voor verantwoorde-
lijkheid van de auteur, en behoeven niet
per definitie overeen te stemmen met de
mening van de redactie.

NIETS UIT DEZE UITGAVE MAG WORDEN VERVEELVOUDIGD EN OF
OPENBAAR GEMAAKT, OP WELKE WIJZE DAN OOK, ZONDER VOOR-
AFGAANDE SCHRIFTELIJKE TOESTEMMING VAN DE UITGEVER.

© Martijn - 1983.

Advertentie tarieven op aanvraag.

Toch wel met enige trots zien we als redactie het verschijnen van MARTIJN nummer 8 tegemoet.

En dit om verschillende redenen; omdat dit al weer het vijfde nummer is sinds het opnieuw verschijnen van ons blad, een soort lustrum dus.

Bovendien stijgt het aantal abonnees gestadig, al zijn we dan nog niet aan de 250, die we minimum nodig hebben.

Verder zal dit de eerste keer worden dat we zelf de Martijn gaan drukken. Een klein drukkerijtje in Groningen, Papyrus geeft ons deze tamelijk unieke gelegenheid.

MARTIJN komt er deze keer en van nu af aan weer iets anders uit te zien, er wordt voortaan op wit papier gedrukt, waardoor vooral de foto's veel beter uit komen.

We zijn ook erg blij met de medewerking van mensen als Brongersma en Gorrit Goslinga in dit nummer.

In de volgende MARTIJN zult u ook het uitstekende werk van Richard Steen kunnen bewonderen. Hij is onder andere de illustrator van The Boy and the Dagger (zie Martijn 7).

Geweldig dat een vakman als Richard ons blad op deze manier wil steunen.

De andere activiteiten gaan ondanks de drukke werkzaamheden aan MARTIJN eveneens door. Theo heeft met Thijs een bezoek gebracht aan een TBR-inrichting hier in de buurt. Er was vanuit de inrichting een verzoek gedaan om hulpverlening aan één van de bewoners.

Via een van onze lezers was ons blad daar terecht gekomen.

Toch best weer een stukje erkenning voor het werk waar we mee bezig zijn.

Binnenkort is er een bespreking met mensen van het WOPJE over eventuele samenwerking (zie Kort Geknipt).

Een paar vaste rubrieken komen nu te vervallen.

Het vervolgverhaal Mijn Liefde wegens plaatsgebrek.

In the Picture verschijnt niet omdat onze columnist Martin van Haren tijdelijk afwezig was en omdat hij druk was met andere bezigheden.

Tenslotte komt PAW er deze keer niet in uit protest van de jeugd-hoofdredakteur, Wouter. Hij is erg teleurgesteld, evenals zijn medewerkers dat er geen enkel kind reageert op PAW.

Er zijn misschien lezers die denken dat deze speciale jeugdrubriek een verzinsel is van volwassenen. Maar op de ontmoetingsdag op 23 april wil Wouter u er graag van overtuigen dat de jeugd-hoofdredakteur wel degelijk een twaalf-jarige jongen is.

Prima reacties krijgen wij binnen van ons buurland in het zuiden. Mensen uit België reageren spontaan op ons blad. Er zijn zelfs mensen uit Gent en omgeving die op onze ontmoetingsdag op 23 april aanwezig zullen zijn. Ook is er bij radio TOESTEL, een homo-radiozender in Antwerpen een speciale uitzending ter ere van hun 10-jarig bestaan. MARTIJN zal ook daar onder de aandacht van de luisteraars gebracht worden.

In een speciale brochure die de zender gaat uitgeven, oplage minimaal 10000 stuks staat een grote advertentie van MARTIJN. Om het de Belgen wat gemakkelijker te maken abonnee van ons blad te worden zullen wij binnenkort ook een bankrekening hebben bij de ABN te Brussel. U ziet het, MARTIJN wordt al wat groter.

Tot slot, u heeft toch ook al gebruik gemaakt van de accept-girokaart in Martijn nummer 7 ???? NIET ???? Jammer, dan kunt u dit niet meer lezen, want alleen abonnees die betaald hebben, ontvingen dit nummer. U NIET ??? Doe er wat aan !!! (bedankt)

H.J.W.

PEDOFILIE IS EEN SCHIJNPROBLEEM

Eerder verschenen in tijdschrift SJOW nummer 3, maart 1983, en met toestemming van auteur en de redactie SJOW hier weergegeven.

Auteur: Gorrit Goslinga

Jeugdemancipatie: het kind beslist

Enkele jaren geleden werd het taboe rond pedofilie als gespreksonderwerp op grootscheepse wijze doorbroken. Pedofilie, letterlijk 'van kinderen houden' - net als bij homofilie in seksuele zin op te vatten - kwam aan de orde in kranten, tijdschriften, programma's van radio en televisie. Wetenschappers en praktijkmensen kwamen uitleggen dat het niet zo erg was als iedereen wel dacht en dat het onder bepaalde voorwaarden heel fijn kon zijn, ook voor kinderen. Na het verschijnen van het eindrapport van de staatscommissie zedelijkheids-wetgeving medio 1980, met de aanbeveling de strafbaarheid ruwweg te handhaven, werd het opvallend stil. Alleen in de publieke discussies over sextoerisme en seksuele kindermishandeling probeerden sommige pedofilie zijdelings in een kwaad daglicht te stellen. Inmiddels is de gedachtenontwikkeling verder gegaan, vooral in politieke en wetenschappelijke kring.

Een van de organisaties die in de opinievorming over pedofilie en de seksualiteit van kinderen al jaren een belangrijke rol vervult is de LANDELIJKE WERKGROEP (LWG) JEUGDEMANCIPATIE van de NVSH. Omdat ik er vanuit ga dat mijn lezers afgaan op kracht van argumentatie en niet op de vraag vanuit welke hoek iets wordt beweerd, kan ik hier zonder misverstanden te riskeren verklaren dat ik in de LWG JEUGDEMANCIPATIE als bestuurslid een actief aandeel heb gehad; bovendien dat de LWG JEUGDEMANCIPATIE een voortzetting vormt van de vroegere LWG PEDOFILIE.

Deze naamwisseling is niet, zoals een buitenstaander gemakkelijk zou kunnen menen, het hijsen van een valse vlag geweest door mensen die niet voor hun pedofiele gevoelens durven uitkomen. Wat overigens, gezien de strafbaarheid van pedofiel gedrag en de vrij algemene publieke afwijzing, heel begrijpelijk zou zijn geweest. Maar de naam 'jeugdemancipatie' is het resultaat van een inhoudelijke ontwikkeling, waaraan is deelgenomen door mensen die zichzelf als pedofiel beschouwen en door mensen die daar niet over zouden piekeren. Sinds 1975 droeg de LWG PEDOFILIE al de ondertitel 'Werkgroep tot emancipatie van oudere-jongere relaties' (de LWG was in 1971 als belangengroep opgericht) en in 1979 werd de huidige naam aangenomen.

De NVSH kent sinds 1980 ook weer een LWG pedofilie, die politiek niet en opiërend nauwelijks actief is maar vooral fungeert als overlegorgaan van plaatselijke pedofilie-werkgroepen. Uit de naamsontwikkeling blijkt een geleidelijke verplaatsing van het gezichtspunt van waaruit de problematiek is benaderd: vanuit de volwassene eerst, daarna vanuit de relatie van volwassene eerst, daarna vanuit de relatie van volwassene en kind en uiteindelijk vanuit het belang van het kind. Het woord 'pedofilie' suggereert twee discutabele zaken. Ten eerste dat het gaat om volwassenen die iets seksueels willen met kinderen. Als men het bestaan al vermoedt van kinderen die iets seksueels met volwassenen willen - althans niet uit de weg gaan - dan is de term voor hen in elk geval niet bruikbaar. Ten tweede suggereert de term dat het zou gaan om een aparte en herkenbare groep: de pedofielen.

Op kinderen die wel iets seksueels met volwassenen willen - hun bestaan is voor mij een vanzelfsprekendheid - kom ik verderop in dit artikel terug.

PEDOFIELEN

Eerst iets over 'de pedofielen'. Net als anderen die een door de goe-gemeente verworpen gedrag als wezenlijk voor hun mens-zijn ervaren, hebben ook mensen die zich meer tot (bepaalde) kinderen dan tot volwassenen seksueel aangetrokken voelen, steun gezocht bij 'gevoelsgenoten' en geprobeerd zich een groeidentiteit aan te meten. Ik ben ervan overtuigd dat deze groeidentiteit een illusie is. Het gaat om een brede variëteit aan mensentypen: mannen en (weinig) vrouwen, hoge en lage opleiding, egoïsten en altruïsten en alles daartussenin. Ook hun voorkeuren lopen zo sterk uiteen als kinderen - mensen tot 16 jaar - maar uiteen kunnen lopen. Er is nog een reden waarom 'pedofiel' als identiteit niet voldoet: net als 'homofiel' blijkt het in gradaties voor te komen.

Enerzijds zijn er mensen die zichzelf pedofiel noemen en tegelijk getrouwd zijn; niet omdat meneer pastoor dat zei maar omdat ze ook van vrouwen, van hun vrouw houden. Aan de andere kant zullen velen die zich er niet voor afsluiten, de ervaring hebben seksueel geprikkeld te worden door een kind. Bij het stoeien of knuffelen kan er zomaar iets erotisch in sluipen. Heel begrijpelijk: veel kinderen hebben gelukkig nog niet geleerd dat lichamelijk contact heel lekker kan zijn - bij jongere kinderen is dat nog niet zo specifiek verbonden met bepaalde lichaamsdelen. Ook van de andere zijde heel begrijpelijk: kinderen zijn vaak liever, mooier, zachter, directer in hun gevoelens dan volwassenen en dus erotisch-seksueel aantrekkelijk voor wie zich zo'n prikkel toestaat. Menige opvoeder zal dit, hoop ik dan maar, herkennen. Of je met die prikkel dan iets doet, of je er aan toegeeft en het kind iets - of veel - laat merken, dat is een tweede.

Duidelijk is dat er veel volwassenen ook door kinderen seksueel geprikkeld kunnen worden, zonder dat zij zich als (eigenlijk ook) pedofiel beschouwen. Laten we daar overigens niet over de hele linie een rooskleurig beeld van ophangen. Als de doorbreking van het incest-taboe en het werk van de VERENIGING TEGEN SEKSUELE KINDERMISHANDELING ons één ding duidelijk kunnen maken, dan is dat wel dat vele zo voor het oog brave huisvaders zich jarenlang met grote regelmaat seksueel hebben vergrepen.

Vergrepen, omdat zij tegen de wil van hun kinderen hun ouderlijke macht en niet zelden geweld hebben ingezet om hun lusten te beleven.

MACHTSPOSITIE

Opvoeders die de seksualiteit van kinderen negeren of afstraffen en opvoeders die kinderen gebruiken voor hun eigen genot hebben tenminste één ding gemeen: ze

gaan voorbij aan wat die kinderen zelf willen. Zij opereren vanuit een machtspositie; men kan vermoeden dat hun gedrag tegenover kinderen en ten aanzien van seksualiteit wordt bepaald door het beeld dat zij van kinderen hebben en door de problemen die zij met seksualiteit hebben. Zij kunnen kinderen niet zien als gelijkwaardige mensen; zij kunnen seksualiteit niet beleven als uiting van wederzijdse vreugde en genegeheid.

Seksuele jeugdemancipatie stelt daar-tegenover een andere visie op kinderen en seksualiteit, uitmondend in het standpunt dat kinderen veel meer te zeggen moeten hebben over contacten en relaties met volwassenen en uiteraard ook met elkaar. Zij moeten in de gelegenheid zijn de seksuele contacten aan te gaan die zij wensen; evengoed hebben zij er recht op verschoond te blijven van seksuele toenadering die zij niet wensen.

Een cosequentie van dit standpunt is in bepaalde gevallen een keuze tegen mensen die zichzelf als pedofiel beschouwen: namelijk wanneer zij kinderen niet respecteren.

In politieke termen vertaald betekent het hierboven geformuleerde standpunt dat de overheid de keuzevrijheid van iedereen, ongeacht leeftijd, op twee manieren dient te beschermen. Ten eerste bescherming tegen niet gewenste contacten; ten tweede bescherming van de mogelijkheid gewenste seksuele contacten aan te gaan.

De bestaande wettelijke bepalingen geven de eerste bescherming zodanig absoluut, dat van de tweede bescherming niets terecht komt. Alle seksuele handelingen met personen tot 16 jaar zijn automatisch misdrijven; waar de dader een gezagspositie tegenover de minderjarige inneemt is de grens 21 jaar. Deze strafbaarheid geldt ook voor daders vanaf 12 jaar.

Het eindrapport van de Staatscommissie Zedelijkheidswetgeving (commissie Melai) doet aanbeveling voor herziening van de betreffende artikelen die een iets ruimhartiger resultaat opleveren. De 21-jaargrens vervalt en voor contacten met 12- tot 16-jarigen zonder gezagsverhoudingen zou voortaan een seksuele handeling niet meer strafbaar moeten zijn maar "bewegen tot" zo'n seksuele handeling (actief of passief).

Uit de toelichting in het eindrapport blijkt dat de commissie-Melai domweg niet heeft gedacht aan een geleidelijke wederzijdse toenadering waaruit een seksuele relatie voortvloeit zonder dat valt uit te maken wie de ander heeft bewogen tot een seksuele handeling.

Een onmogelijke opgave voor toekomstige researchers en rechters, zo oordeelden alle commentatoren eenstemmig. Tegen de "bewegen tot"-formule valt bovendien in te brengen dat iemand heel goed een seksueel contact als prettig kan ervaren en op langere termijn positief kan waarderen - zonder het initiatief te hebben genomen. Niet het initiatief, maar de wil van het kind dient beslissend te zijn.

Het is overigens opvallend dat het wetsontwerp tot herziening van de zedelijkheidsartikelen in de strafwet er 2½ jaar na publikatie van het eindrapport-Melai nog steeds niet is. Blijkbaar is men op het departement ook niet zo gelukkig met de gedane voorstellen. Dit respijt biedt ruimte voor alternatieven, zoals er een is uitgewerkt in de zeer recente nota "Zeden en straffen", een co-productie van de LWG Jeugemancipatie en van de bestuurscommissie wetgeving van het COC.

In deze nota wordt "zedelijkheid" (=seksualiteit) als afzonderlijke maatstaf voor strafbaarheid verworpen; de twee beschermingen waarvan hierboven sprake was worden in deze visie gegarandeerd door een uitbouw van het algemene dwangartikel (284) in het Wetboek van Strafrecht.

De nota wil slechts die seksuele handelingen strafbaar stellen waar feitelijk overwicht tot dwang leidt. Daarbij moeten seksuele handelingen die met dwang gepaard gaan veel zwaarder gestraft kunnen worden dan andere vormen van dwang, omdat de auteurs van de nota menen dat in onze cultuur een ongewenste inbreuk in de seksuele sfeer iemand dieper en langduriger krenkt dan een andersoortige inbreuk.

Iemand die de laatste jaren luidruchtig maar terecht heeft gewezen op de schadelijkheid van zulke seksuele inbreuken op kinderen is de Utrechtse psycholoog dr. Wim Wolters. In zijn staffunctie aan een kinderziekenhuis is hij meer dan eens geconfronteerd met extreme gevolgen daarvan.

Het is niettemin spijtig te moeten vaststellen dat hij stelselmatig aansluitend op deze signalering het begrip "seksueel misbruik van kinderen" uitbreidt tot alle vormen van seksueel contact tussen volwassenen en kinderen (met enige nuancerings als het om kinderen boven de 12 gaat). Interviews met hem leverden dan ook krantekoppen uit zijn mond op als "Sex met kinderen is altijd gewelddadig" en "Sex van volwassene en kind is een vorm van destructie".

Bij nadere bestudering van zijn uitspraken blijkt hij tegen door kinderen gewenste seksuele contacten slechts één argument te bezitten: het "biologisch, emotioneel en sociaal ontwikkelingspatroon" van zo'n kind zou er door worden doorkruist. In de visie van dr. Wolters is elk kind geprogrammeerd als een trein die op vaste tijdstippen vaste stations langs een vaste route dient te passeren.

Een van de baanvakken is de door Freud zo genoemde "latentiefase". Iedereen die het vertrouwen heeft van kinderen in de basisschoolleeftijd bij wie niet in de kleuterjaren elk teken van seksuele belangstelling eruit geramd is, zal mij desgevraagd kunnen bevestigen dat Freud zich verkeek en dat dr. Wolters zich nog steeds verkijkt.

Als kinderen niet te koop lopen met hun seksuele interesse en activiteiten wil dat nog niet zeggen dat ze die niet zouden hebben. Veel kinderen voelen feilloos aan bij welke volwassenen ze daarmee niet aan boord moeten komen.

Zonder wetenschappelijke pretentie is de verhalenbundel "...en me vriendje houdt van mij!", in 1977 geredigeerd door Ben Füss en mij en vorig jaar herdrukt. Reagerend op een oproep in het NVSH-blad "Sekstant" schreven en vertelden 23 mensen over seksuele ervaringen als kind.

Opvallende constante: zelf gewilde ervaringen worden op zichzelf genomen, dus afgezien van eventuele reacties van buitenaf, als aangenaam en verrijkend beschreven; bij niet zelf gewenste ervaringen overweegt de onaangename herinnering.

In 1981 en 1982 verschenen twee rapporten als neerslag van een onderzoek door drs. Theo Sandfort, evenals dr. Wolters een aan de Utrechtse universiteit verbonden psycholoog.

Drs. SANDFORT onderzocht 25 jongens met elk een seksuele relatie met een zich als pedofiel beschouwende, volwassen man.

De jongens waren tussen de 10 en 16 jaar. In het eerste rapport staan de seksuele aspecten centraal, in het tweede de andere kanten van de relaties. Met zo'n kleine onderzoeksgroep gaat het niet om representativiteit; de stelling luidde bescheiden: "Kan een seksueel contact met een volwassene voor een kind een positieve ervaring zijn?" Het antwoord daarop is een overweldigend ja van alle 25 jongens, die de omgang met hun partners en met name de seksuele contacten zeer gunstig waardeerden. Daarmee heeft drs. Sandfort aangetoond wat in een gematigd repressief klimaat als het Nederlandse dan toch maar mogelijk is en hoeveel genoeg de slachtoffers beleven aan deze aaneenschakelingen van misdrijven.

Sandfort's onderzoeksgroep is nog te jong om iets duidelijk te kunnen maken over gevolgen op langere termijn; hij werkt overigens wel aan een dergelijk onderzoek. Voorlopig kunnen we terecht bij het boek "Children and sex: new findings, new perspectives" van de Amerikanen dr. F.H. Martinson en dr. L.L. Constantine.

In deze bundel heeft dr. Larry Constantine de resultaten van 30 onderzoeken naar seksuele ervaringen van kinderen (en de gevolgen) vergeleken en opnieuw geordend. Het betreft Amerikaanse en Europese onderzoeken tussen 1937 en 1979. Constantine's belangrijkste conclusie is dat de vraag of een seksuele ervaring achteraf als positief of negatief wordt beleefd, vooral afhangt van de subjectieve ervaring van het kind. Een onaangename indruk blijft achter wanneer een kind het gevoel had niet vrij te zijn zich aan de situatie te onttrekken.

Ervaringen waar het kind zich op elk moment vrij voelde om ja of nee te zeggen tegen de seksuele partner hebben een aangename indruk achtergelaten. Daarmee bevestigt ook dit veelomvattende onderzoek dat kinderen zelf moeten kunnen bepalen wat ze doen en wat ze laten op het gebied waaraan volwassenen de naam "seksualiteit" hebben gegeven.

LUCKY PETER

door LUUK DRENTH deel

De jongens hadden laarzen aangetrokken, want het had de afgelopen weken veel geregend en overal lagen nog plassen. Natuurlijk stapten ze daar met veel genoegen dwars door heen en toen we bij een vennetje kwamen moesten ze natuurlijk even proberen hoe ver ze daar in konden lopen. "Jongens niet te ver, als je natte voeten krijgt gaan we direkt terug", waarschuwde ik. Dat was gelukkig niet nodig en even later liepen we verder, ik sloeg mijn arm om Peters schouder en hij de zijne om mijn middel, Jopie kwam aan de andere kant van mij lopen. We liepen langs het padvindertroephuis en de manége en over de grote open vlakte waar we vaak spelletjes deden. Langs de trimbaan, waar we verschillende oefeningen deden. Ik keek eens op mijn horloge, bijna half acht: "Wat doen we, gaan we nu terug en dan nog even in het huiskamertje zitten, of zullen we nog naar de "Kikkervijver" gaan stelde ik ze voor de keus. "Naar de Kikkervijver luidde het éénstemmige antwoord, dus staken we de weg over. De "Kikkervijver", zo noemden we een originele veenplas, die nog in het bos te vinden was. Middenin lag een eilandje, de oevers waren drassig en in het voorjaar stikte het van de kikkerdril. Enige jaren daarvoor had ik op een plekje zelfs zonnedauw gevonden, dat kleine vleesetende plantje. In het donker was het een fantastisch mooi gezicht om het zilverwitte maanlicht te zien weerkaatsen op het donkere modderwater.

Jammer dat de stilte telkens verbroken werd door het geraas van het snelwegverkeer, een halve kilometer verderop. Ik vertelde de jongens iets over het veengebied dat hier vroeger geweest was en van de turfafgravingen. Vooral Peter was erg geïnteresseerd en stelde af en toe vragen. Ondertussen liepen we door, tenslotte langs een breed pad met aan weerszijden statige beukenbomen, tot we weer terug waren bij ons beginpunt. Ik had na mijn late dienst aansluitend een slaapdienst, dus niet zoveel haast om de jongens op bed te krijgen. Na het douchen deden we met z'n vieren een spelletje Risk, één van de oudere jongens van een andere groep wilde ook graag meedoen.

Ik zei tegen mijn collega dat ze wel weg mocht gaan, ik zou wel zorgen dat die jongen van haar groep op bed kwam. Om kwart over negen lagen ze er allemaal in, ik wilde nog graag even bij Peter in bed kruipen. Maar net op dat moment kwam er een telefoontje, dus moest ik naar beneden, onze slaapzaal lag namelijk op de tweede verdieping. Snel gaf ik Peter een zoen: "Ben je straks nog wakker", fluisterde ik, hij knikte. Maar het telefoongesprek met een van de ouders duurde zeker een kwartier. Toen ik eindelijk boven kwam hoorde ik gepraat op de andere zaal. "Hé jongens, nou stil, slapen gaan", waarschuwde ik, voor de zekerheid bleef ik nog even bij de deur staan, of ze inderdaad zouden gaan slapen.

Toen ik uiteindelijk weer op de slaapzaal van mijn eigen groep kwam fluisterde ik: "Peter, slaap je al". Er kwam geen antwoord, hij sliep al, voorzichtig drukte ik een kus op z'n voorhoofd. Ik voelde me teleurgesteld, verdrietig en ook opstandig, waarom konden we alleen stiekem van elkaars lichaam genieten en moest dat in zo'n korte tijd gebeuren.

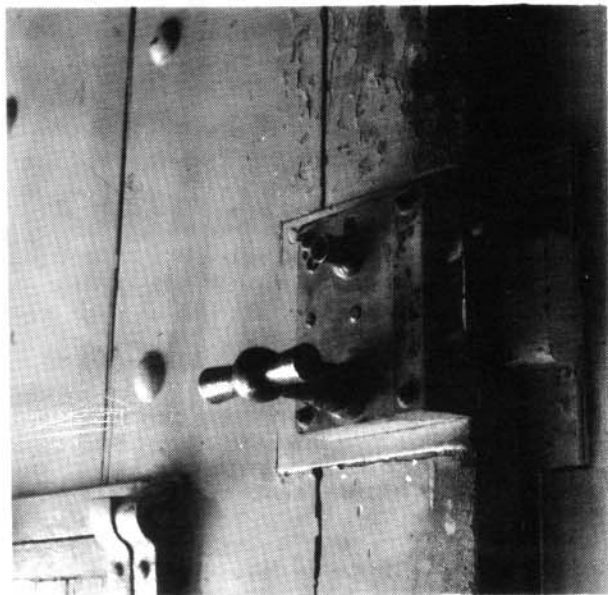
De maandag daarop vertrok ik zoals gewoonlijk met de trein om naar cursus te gaan. Ik volgde een Middelbare Beroeps Opleiding-Inrichtingswerk en was bezig met het laatste jaar. Een lange vermoeiende dag met ontzettend veel gepraat tegen ons cursisten en onder elkaar. Nog een week dan hadden we weer vormingsweek, de laatste van de opleiding. Als ik zou slagen tenminste en dat zou wel, want er zakte bijna nooit iemand.

Ik was niet dolenthousiast over de opleiding, ik werkte veel liever. Nog goed herinner ik me de eerste kennismakingsdag. Toen was ik nog vervuld van het heilige vuur om me als overtuigd christen te manifesteren. Dat was wel heel erg veranderd, o, ik geloofde nog wel, maar was niet meer overtuigd dat alle kerkelijke leerstellingen waarheid waren. Ik was niet langer meer het gehoorzame schaapje dat meehobbelde in de kudde.

Nee, tijdens de opleiding had ik geleerd om "voor mezelf op te komen", het enige dat ik nog niet durfde was om ook op te komen voor mijn pedofiele gevoelens, zelfs durfde ik er niet over te praten.

Wordt vervolgd. Luuk Drenth

Het geval van Claude Drieghe, in het vorige nummer van "Martijn" beschreven, zal ondanks het wat wonderlijke taalgebruik vele lezers getroffen hebben. Het laat je in de eerste plaats peinen over de wonderlijke verschillen in behandeling van zo'n zaak aan deze of gene zijde van de grens.

Een man die seksuele kontakten heeft met een paar jongens van 12-16 jaar plus eentje van negen, terwijl vast komt te staan dat deze jongens hem uit eigen beweging opzochten en tot niets tegen hun zin gedwongen werden, heeft in Nederland een redelijke kans, de eerste keer buiten vervolging te blijven en er af te komen met een vermanend gesprek. Bij herhaling bedreigt hem misschien gevangenisstraf, maar dan toch hooguit voor een paar maanden. Een straf van tien jaar, zoals de Brusselse rechtbank Drieghe oplegde, is hier zelfs wettelijk niet mogelijk. Toch heet, wat hier gebeurt, aan beide kanten van de grens justitie, d.w.z. gerechtigheid, en zijn de dienaren van die justitie zowel hier als daar er zich zeer van bewust, met iets heel verhevens bezig te zijn: het oordeel over een medemens, het maken of breken van zijn bestaan. Het schouwspel stemt cynisch.

Nog cynischer stemt het als we bedenken, dat Drieghe ongetwijfeld veel zachter zou zijn aangepakt, wanneer hij een kind gruwelijk mishandeld had. Voor degenen die een kind aftuigt en het ziekenhuis in ranselt, zijn altijd veel verzachtende omstandigheden aan te voeren (het kind was hinderlijk en vervelend, de betrokkene werd zelf als kind mishandeld, hij was dronken of overspannen of iets dergelijks).

Al deze dingen kan de rechter zich voorstellen en ze vervullen hem met begrip. Maar de rechter kan, of beter gezegd: wil zich niet voorstellen, dat iemand een kind laat genieten van zijn lichaam.

Voor zo iemand pleit niets: hij staat schuldig aan even opzettelijk als verdorven gedrag. In Nederland stelt de Commissie-Melai, in het volle besef dat de man, die een kind doodranselt, daarvoor hoogstens negen jaar kan krijgen, in alle gemoederust voor, de man die een elfjarige jongen aftrekt, met een straf tot twaalf jaren te bedreigen.

In wezen heeft men het Drieghe hoogst kwalijk genomen, dat hij er zo'n slag van had, met jongens om te gaan. Daardoor kreeg hij dingen van hen gedaan, die anderen niet zo gauw lukken. Ze vonden het prettig, bij hen te komen en seks met hem te hebben. De pers heeft zich dus beijverd, hem zo slecht mogelijk voor te stellen.

Evenals hun kollegaas in Frankrijk, in Engeland, in Duitsland, in Italië, in Spanje, in de Verenigde Staten, weten de journalisten in België dat het grote publiek graag over zulke gevallen leest en dat de wildste verzinsels over massale orgiën, over de vervaardiging van pornografische foto's en films, over kinderen die weerloos aan seksuele bruten verhandeld worden, er als koek ingaan.

En waarom verslinden zoveel lezers zulke verhalen zo gretig? Eenvoudig omdat ze beantwoorden aan hun eigen, geheimste masturbatie-fantasieën. In elk mens steekt immers een groter of kleiner percentage seksuele belangstelling voor kinderen. Hoe harder iemand deze neiging voor zichzelf ontkent, voor anderen verbergt en als immoreel verwerpt, des te meer wordt hij erdoor bezeten. Daarom doet het hem genotteren, over dingen op dit gebied te horen. De verslagen van een zeden-schandaal voldoen aan zijn innigste verlangens, net zoals bokswedstrijden en andere sportevenementen zijn sadistische neigingen bevredigen. Dat weet de geslepen journalisten dat buit hij uit. Zijn de feiten niet meer smeug genoeg, dan een tikje fantasie er bovenop. **Wat een mens door zulke schrijfsels maatschappelijk onmogelijk gemaakt en te gronde gericht wordt, daarvan liggen maar weinig journalisten wakker.**

In zijn begrijpelijke verbittering draaft Drieghe ook wel eens door, waarmee hij zijn betoog verzwakt. Het is natuurlijk niet waar, dat het openbaar ministerie "het wettelijk recht heeft de pers te misleiden" of dat de officier van justitie (in België: prokureur des Konings) "systematisch deel neemt aan de beslissingen van de rechtbank". Ik heb zelf enige tijd op een Belgische rechtbank gewerkt als waarnemer, en weet dat dit daar evenmin geschiedt als hier.

Wat kennelijk wel als waarheid aangenomen worden kan is, dat Drieghe zwaarder bestraft is vanwege de principiële verdediging, die hij heeft gevoerd.

Wanneer de verdachte de juistheid van het hem te laste gelegde gedrag volhoudt ("Ik heb uit protest de ruiten ingegooid, de politie aangevallen, de weg geblokkeerd, enz."), komt hij er in politieke zaken lichter af. In seksuele zaken maakt dezelfde houding het gebeurde daarentegen in de ogen van de rechter ernstiger. Daar wil de rechter berouw zien; hij wil van de verdachte het inzicht horen: "wat ik gedaan heb was verkeerd, ontoelaatbaar". Dan immers kan de justitie hopen, dat de man voortaan zulke dingen niet meer zal doen. Maar wie zegt: "De wet is verkeerd; wat ik deed was normaal en allerm minst onzedelijk; ik heb die jongen geen kwaad gedaan, integendeel, hem iets goeds geleerd!" - zo iemand geeft geen hoop op verandering. Zodra hij vrij is, doet hij het weer. Vanuit zijn visie, dat het om hoogst kwalijke, schadelijke, verwerpelijke handelingen gaat, neemt de rechter dan, dat hij de schuldige best zo lang mogelijk uit de maatschappij verwijderd kan houden.

-o-o-o-o-o-o-

De pedofiel die voor de rechtbank zijn liefde en de uitingen daarvan principieel verdedigt, vertoont een bewonderenswaardige moed. Daar kan geen twi-
fel over bestaan. Maar de prijs, die hij ervoor moet betalen - een zoveel langere gevangenisstraf, mogelijk zelfs opsluiting in een psychopathenasiel - is zó hoog, dat we ons toch moeten afvragen, of de positieve uitwerking wel tegen het offer opweegt.

Het is een tragische waarheid, dat dit effect maar heel gering of zelfs geheel afwezig is. De situatie op een rechtszitting is niet bevorderlijk voor een bekering van officier van justitie of rechter door degenen die in het verdachtenbankje zit.

En zelfs al zou hier en daar eens een van hen onder de indruk komen van diens argumenten, wat is daar dan nog mee gewonnen? Rechter en officieren maken de wetten niet, ze voeren ze uit. De verslaggevers, die de zitting bijwonen, hebben er meer voordeel bij, de dader zwart te maken (dat vinden hun lezers prettiger) dan hem schoon te wassen (dat wekt maar onrust!).

Ik kan niet inzien, dat een zo twijfelachtig en gering effect het offer waard is, wanneer dit hierop neer komt, dat een mens, die niets misdadigs deed, daarvoor maanden zelfs jaren in gevangenschap moet verkommeren. Een begaafd man als Claude Drieghe (ik heb zijn begaafdheid en zijn talenten mogen proeven in een uitvoerige correspondentie), kan in vrijheid honderdmaal meer doen voor de emancipatie van pedofilie dan wanneer hij nutteloos rondhangt in een cel.

Moet de pedofiel in de rechtzaak dan maar deemoedig het hoofd buigen, zich schuldig verklaren en zijn spijt betuigen over de ergelijke ontucht, door

hem bedreven? Misschien helpt hem dit aan een lagere straf, maar hij vergooit er tegelijk zijn eer en zijn gevoel van eigenwaarde mee. Ook dat is geen oplossing.

Ik geloof dat de pedofiel en zijn verdediger een derde weg kunnen kiezen, die enerzijds principieel niets prijs geeft en tegelijk anderzijds het de rechter makkelijk maakt, mild te zijn. Laat de verdachte ten eerste rustig erkennen, dat hij pedofiel is. Zijn advocaat kan er dan op wijzen, dat deze zelfaanvaarding van eigen geaardheid psychologisch en sociaal een voordeel is, want zij maakt de neiging beter beheersbaar. Onderdrukte neigingen kunnen tot obsessie worden en dan tot uitbarsting komen met de noodlottigste gevolgen.

Laat de pedofiel vervolgens verklaren, innig overtuigd te zijn, dat de seksuele handeling de jongen(s) niet geschaad hebben; hij heeft nooit iets van enige schade waargenomen; hij houdt van jongens en wil ze stellig geen schade toebrengen: hij heeft steeds de vrijheid van zijn vriendjes geëerbiedigd en heeft nooit iets tegen hun zin gedaan. Zijn advocaat kan er dan op wijzen, dat de overtuiging, dat jongens door vrijwillige aanvaarde seksuele handelingen niet geschaad worden, gedeeld wordt door een reeks bekende seksuologische onderzoekers.

Tenslotte kan de pedofiel zeggen, door zijn arrestatie en de gevolgen daarvan diep getroffen en geschokt te zijn. Hij is daardoor beter gaan beseffen, dat deze samenleving dergelijk gedrag (nog) niet accepteert en het zelfs fel verwierpt. Daar hij nu eenmaal in deze maatschappij moet leven, zal hij trachten - zolang de wet niet op de juiste wijze is veranderd - verdere conflicten te vermijden. Dat is, wanneer de voor hem de aantrekkelijkste leeftijdsgroep niet vlak bij de wettelijke leeftijdsgrens ligt, een moeilijke opgave. Hij zal dus een begripvolle deskundige hulp graag aanvaarden.

In deze zorgvuldig geformuleerde uitspraken is niets oneerlijks, niets kruiperigs.

De pedofiel staat met opgeheven hoofd: moreel voelt hij zich niet schuldig. De samenleving en haar wetten zijn fout maar hij erkent haar overmacht. Dit is een standpunt dat de rechter kan respekteren en dat hem tegemoetkomt, niet uitdaagt.

Het maakt het hem mogelijk, de eventueel door de persoonlijkheid van de verdachte gewekte sympathie te honoreren met een lage straf.

De beweging voor de emancipatie van de pedofilie heeft meer aan een talentvolle strijder in vrijheid - het zij nogmaals gezegd! - dan aan hen, die er eenmaal voor een vijandig, ontoegankelijk gehoor, hun gerechte woede hebben uitgeslingerd, om daarna voor deze zelfvolgdoening lang en nutteloos in een gevangenis of een psychiatrische inrichting weg te kwijnen.

E.Brongersma.

Reakties van Lezers

Het laatste nummer van MARTIJN vond ik ronduit slecht. Alles was kommer en kwel, terwijl een blad als dit juist een positieve klank moet laten horen. De lezers zullen zich aan het blad moeten kunnen optrekken, door positieve berichtgeving. Alle negatieve of gefrustreerde berichtgeving is in een blad als dit uit den boze. Stel maar dat iemand het laatste blad gelezen heeft die juist van plan was, zich wat opener op te stellen. Leest die in MARTIJN dat hij 10 jaar gevangenisstraf kan oplopen.... Wanneer u er niet in slaagt een puur positief gericht blad te maken, is MARTIJN gestorven voor hij de pubertijd uit is wat ik niet hoop, integendeel.

Moeilijk ??? Ongetwijfeld. Maar dat wist u van te voren. U kunt ongetwijfeld slagen, als u voldoende medewerkers aantrekt. Medewerkers uit het hele land. De selectie zult u moeten toepassen, waarbij alle negatieve berichtgeving uitgeselecteerd zal moeten worden en het positieve afgedrukt.

Gaarne wens ik u allen het allerbeste,

RIES VAN WALLENBURG.
Apeldoorn.

Beste redactie;

Enige dagen geleden ontving ik een proefnummer van uw blad MARTIJN en heb dit met veel enthousiasme gelezen. Het is een tijdschrift, dat veel mensen aanspreekt en ik ben er dan ook zeker van dat u duidelijk een "gat in de markt" vult.

In uw rubriek Typofilie roept u de lezers op met reacties te komen. Ikzelf kom uit de wereld van de journalistiek en de grafische vormgeving en ik heb ook uit dien hoofde uw blad eens krities doorgenomen. Veel op- en aanmerkingen heb ik echter niet. Zij het dan, dat ik persoonlijk de verticale band tussen de twee kolommen ietwat onrustig vind. Misschien dat u het eens zonder die band kunt proberen.

Ik heb gemerkt dat u de tekst zelf zet met behulp van een IBM of wellicht een Remington machine met letterbolletjes. Eventueel heb ik zelf nog een aantal bolletjes die ik u graag wil toesturen, als ik u er een plezier mee kan doen. Indien u er belangstelling voor hebt, laat mij dit dan even weten, dan stuur ik ze u toe. Misschien dat u dan wel de portokosten voor uw rekening kunt nemen.

Wat mij in MARTIJN erg opviel, is dat de foto's bijzonder mooi uitkomen, te meer daar ik weet dat de door de drukker gebruikte papiersoort (kringloop) niet zo erg goed geschikt is voor het afdrukken van foto's. PROFICIAT!

BRIEVENBUS

Helios 79
Hoogeveen.

Over de inhoud wil ik nog graag het volgende kwijt. De artikelen zijn bijzonder goed en prettig van stijl. Jammer is alleen, dat de ons omringende wereld zo negatief staat ten opzichte van ons. Uiteraard heeft dit ook z'n weerslag in de artikelkeuze: rechtbankverslagen, ervaringen van pedofielen in een hun vijandige maatschappij, rechters die hun persoonlijke rancune laten doorkomen in hun vonnis, enz.

Ik hoop van harte dat er een tijd zal komen, dat pedofilie, net als homofilie nu (een beetje), wat meer geaccepteerd zal worden. Het is daarom goed dat een blad als MARTIJN bestaat. De beste manier om ons doel te bereiken, is de mogelijkheid (eigenlijk meer 't RECHT) van publicatie. Laten we hopen dat deze weg, zij het langzaam, eens tot het gewenste resultaat zal leiden.

Tot slot nog een enkele suggestie. In veel bladen publiceert men regelmatig brieven of gedeelten ervan van de lezers. U schrijft in Typofilie dat vele brieven u dagelijks bereiken. Maar hieruit een selectie, en schrijf daar een of twee pagina's mee vol. Ik weet zeker dat dit zeer gewaardeerd zal worden, omdat ook de mensen die niet zo goed met de pen zijn om een compleet artikel te schrijven, zich toch bij MARTIJN betrokken voelen. Zou het ook niet de moeite waard zijn om bijv. in de hartpagina een grote foto af te drukken. Een soort mini-poster, die de mensen, zonder het blad of de tekst te beschadigen, geheel kunnen uithalen en bijv. aan de muur hangen. Misschien een ideeetje voor de toekomst. Ik wens u erg veel succes toe en een spoedige grote oplage.

P.S. Als je het prettig zou vinden, wanneer ik een concept standaard layoutje maak, laat het me dan even weten. Stuur me dan drie of vier gelijke oude nummers, dan zal ik proberen om iets leuks in elkaar te "vogelen".

J.T.

KOMMENTAAR MARTIJN;

U zult in dit nummer van MARTIJN ontdekken dat wij met beide brieven aan de gang zijn gegaan. Het resultaat ??

Zie deze Martijn !

rose feest

2 APRIL - in de loop van de middag ... plaats, de KOLK, een cultureel centrum in het hoge noorden ASSEN.

De hal stroomt langzaam vol, nichten, poten, potten, sado's, maso's, travestieten, alles wat er maar gangbaar is in deze maatschappij zijn vertegenwoordigd, en wat belangrijker is, in een heerlijke ontspannen sfeer bij elkaar. Zelfs hetero's; al zou het alleen maar de commissaris van de Koningin in Drente zijn, die de officiële opening van dit fijne COC-feest verrichtte.

Inderdaad een feest, ASSEN werd uitgeroepen tot homostad. De bezoekers werden verrast met een skala van activiteiten, shows, film, muziek, infostands, te veel om op te noemen. Tot twee uur 's nachts ging het spektakel door.

Ook uw redactie van MARTIJN kwam er met twee kadootjes vandaan.

Een uitnodiging voor deelname aan het politieke homo-café in Utrecht, én een pracht van een verkoudheid, omdat het in de hal waar wij onze infostand hadden zo heerlijk tochtte. Ondanks dit toch een fijn gevoel. Prima kontakten werden gelegd, gesprekken over pedofilie met veel belangstellenden, kortom óók voor MARTIJN een feestdag.

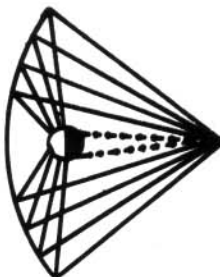
Schurft

Klap op de vuurpijl was wel de geweldige show van Juffrouw Sonika en Tante Gré, met een parodie op het ontslag van een onderwijzer vanwege zijn schadelijke invloed op de jeugd. Hun programma is getiteld; SCHURFT.

Maar daarover meer in de volgende MARTIJN.

DOKACENTRUM

FOTOSTUDIO

FOTO TONNIE

VEENSTRA

IN SAMENWERKING MET DE SPLINTERNIEUWE FOTOSTUDIO TONNIE VEENSTRA, KUNNEN WE DE LEZERS VAN MARTIJN BINNENKORT EEN EKSTRA SERVICE BIEDEN.

Via MARTIJN kunt u binnenkort al uw zwart-wit fotowerk door haar laten verzorgen.

Tegen normale prijzen, maar met de zekerheid van 100% persoonlijke behandeling van uw kostbaar fotowerk, doordat zij ZELF uw foto's verwerkt, en dus GEEN GEBRUIK MAAKT van een grote fotocentrale.

In een wat later stadium zal het ook mogelijk worden uw kleurenfoto's in eigen beheer door Tonnie te laten verzorgen, voorlopig gaat kleurenwerk nog via de centrale. Behalve grote kleurvergrotingen, die kunnen wel - nu al - door haar zelf verzorgd worden.

Ook is het mogelijk om zwart-wit foto's op aluminium te laten afdrukken.

Dit kan in verschillende tinten.

BELANGSTELLING ??

Vraag vrijblijvende informatie aan bij de redactie van MARTIJN.

ONTMOETINGS DAG

23 april

VERENIGING MARTIJN ORGANISEERT OP EEN ONTMOETINGS DAG.

Het doel van deze dag is samen met anderen op ontspannen wijze bij elkaar te zijn, ouderen zowel als jongeren, met elkaar kennis te maken, te praten, ideeën op te doen, ervaringen te wisselen. Door het contact met elkaar hoopt vereniging MARTIJN die dag -samen met de aanwezigen- een activiteitenpakket te kunnen samenstellen. Belangstelling?? Reserveer tijdig!! Maximale deelname 90 personen.

Kosten: De hele dag van 10 uur 's morgens tot 22 uur, geheel verzorgd inclusief lunch en warme maaltijd..... f 25,00
Er is een ruime mogelijkheid tot overnachten. Ekstra kosten bedragen dan inkl.ontbijt f14,00

PLAATS:

Jeugdherberg "De Parkhoeve"
L.Springerlaan 14
Meppel.

ER zijn nog enkele plaatsen.

BEL NU!!

05280-74938.

VRAAG EEN OPGAVEFORMULIER AAN BIJ DE REDACTIE VAN MARTIJN

WERKGROEP S.i.R.

HULPVERLENING IN ZUID-LIMBURG

Hulpverlening is een erg breed begrip. Heel veel facetten spelen hierin een rol. Zeker als die hulp gebraagd wordt als het pedofilie of een andere vorm van seksualiteit betreft waar kinderen bij betrokken zijn. Gewenste kontakten, of juist niet, hulpverlening, deskundig en door de juiste persoon naar behoefte ingeschat, kunnen voor zowel het kind als de betrokken volwassenen van onschatbare waarde zijn. De volwassene is in dit geval niet alleen de oudere partner, maar zeker kunnen ouders, leraren of andere mensen die direkt bij de opvoeding van het kind actief bezig zijn, in de problemen komen, met zichzelf of met hun pupil, als dat kind (of de ouders) gekonfronteerd wordt met een bijzondere vorm van seksualiteit, intimiteit of relaties.

EEN IMPRESSIE VAN DE WERKGROEP S.i.R. EN DE WERKGROEP PEDOFILIE.

Sinds 1976 was er in Maastricht de NVSH Werkgroep Pedofilie actief op het gebied van oudere/jongere relaties en Jeugdemancipatie. Doordat de in het intro genoemde knelpunten ook daar voelbaar waren werd er gezocht naar een betere opvangmogelijkheid. De werkgroep Pedofilie is vorig jaar september opgeheven als aparte werkgroep en is opgegaan in de werkgroep S.i.R.

Deze naam staat voor: Bijzondere vormen van Seksualiteit, intimiteit en Relaties - gebruik/misbruik.

De werkgroep S.i.R. is een samenwerkingsproject van;

- BVA = Bureau Vertrouwensartsen inzake kindermishandeling
- COC = Nederlandse Vereniging tot Intergratie homoseksualiteit
- NVSH = Nederlandse Vereniging voor Seksuele Hervorming
- RIAGG = Regionaal Instituut voor de Ambulante Geestelijke Gezondheidszorg.

Het werkgebied van de werkgroep S.i.R. concentreert zich op Zuid-Limburg.

hulpverlening.

Zoals al beschreven staat S.i.R. voor: bijzondere vormen van seksualiteit, intimiteit, relaties. Het gaat daarbij om het dekriminaliseren en emanciperen van velerlei vormen van seksualiteit, intimiteit en relaties die in onze samenleving nog niet geaccepteerd en in die zin "bijzonder" zijn. Er zijn echter ook negatieve uitingsvormen van seksuele kontakten en relaties zoals geweldpleging, exploitatie en onderdrukking, ongeacht de leeftijd van betrokkenen. Ook daar zal de werkgroep zich intensief mee bezighouden. Vandaar de toevoeging: gebruik/misbruik.

De werkgroep S.i.R. heeft momenteel 4 secties:

- 1*Pedofilie: oudere-jongere kontakten en relaties met inbegrip van erotiek en seksualiteit
- 2*Incest: seksueel-erotische kontakten en relaties tussen familieleden
- 3*Kinderseksualiteit en Jeugdemancipatie: ontplooiing kinderseksualiteit maakt wezenlijk deel uit van opvoeding, van jeugdemancipatie
- 4*seksuele geweldpleging en -misbruik: allerlei vormen van seksueel contact dat door fysiek of anderssoortig geweld tegen de wil van betrokkene(n) wordt afgedwongen.

Zowel de als secties benoemde onderwerpen als de activiteiten die ondernomen kunnen/moeten worden (van hulpverlening tot voorlichting) behoren eigenlijk tot het (normale) werk van de hier genoemde en van ettelijke andere instellingen en groeperingen, in de eerste en tweede lijn. Dat geldt voor zowel professionele als voor vrijwilligersorganisaties. De praktijk laat echter zien, dat de afzonderlijke instellingen er tot nu toe niet of onvoldoende aan toekomen, tengevolge van verschillende factoren zoals de moeilijkheidsgraad van de problematiek, onvoldoende informatie-kennis-ervaring; te weinig medewerkers; specifieke, beperkte doelstelling. De werkgroep S.i.R. wil coördinatie en samenwerking bevorderen ten aanzien van genoemde aandachtsvelden; activiteiten opzetten waar de afzonderlijke instellingen en groeperingen hun (specifieke) bijdrage aan kunnen leveren; kennis en ervaring ontwikkelen, bundelen en doorgeven. Het is dus niet de bedoeling uiteindelijk werk van anderen over te nemen. De werkgroep S.i.R. wil samenwerken met en aansluiten bij werk van anderen. Het is dus goed mogelijk, dat nog anderen mee gaan doen in de naaste toekomst.

Jan Wauben, S.i.R.

Het kontaktadres is:

Infohuis NVSH
Rechtstraat 20
6221 EJ MAASTRICHT
tel. 043 - 17036

Kort Geknipt

23 APRIL

Het programma van de ontmoetingsdag op 23 april is bijna klaar. Er zijn nog enkele plaatsen beschikbaar. Wilt u er ook bij zijn? Geef u dan telefonies zo snel mogelijk op. Zie ook de aankondiging van onze ontmoetingsdag elders in dit nummer. 's Morgens zal er een ontspannen samenzijn gecreëerd worden tot de lunch. Er komen veel mensen vanuit het hele land, dus het is niet mogelijk het programma eerder te beginnen als na de lunch. Er zal dus tijd genoeg zijn elkaar wat beter te leren kennen. Na de lunch zal DR. EDWARD BRONGERSMA een lezing houden, met na afloop gelegenheid tot het stellen van vragen. Dr. E. Brongersma zal zeker weer voor een boeiende middag zorgdragen. Verder zal WIM VLOOSWIJK, pastoraal medewerker in een jeugd-justitiële inrichting samen met ons wat praten over jongeren-kerk-seksualiteit. 's Avonds zullen wij de prachtige film Barnens ö vertonen, voor velen wellicht weer een zeer aangename herhaling, met een nostalgies tintje. Verder zal de beeldend kunstenaar WIM KWAK zijn werk exposeren.

WOPJE

WOPJE (werkgroepenoverleg pedofilie en jeugdemancipatie) van de NVSH heeft contact met ons opgenomen om te informeren of MARTIJN eventueel wilde medewerken aan een bespreking over de aanpak in Nederland wat betreft publicatie en actie inzake pedofilie. Wij zijn erg blij met deze uitnodiging, omdat deze bewijst dat ook grote organisaties MARTIJN serieus nemen. Wij doen dan ook graag mee.

PAN 2

In PAN nr 15 ook een stukje van de hand van FRANK TOREY over MARTIJN. Erg positief dat hij de lezers van PAN oproept om ons blad te steunen. Nederlandse schrijvers worden aangemoedigd een bijdrage aan MARTIJN te leveren.

PAN 1

P.A.N. nummer 15 is uit. Ditmaal een extra dik nummer. VEERTIG PAGINA'S boordevol goede artikelen, o.a. een verslag van The CORAL AFFAIR, een interview met Brett Portman, BOYCAUGHT, een artikel van E. Brongersma, SLEEPING PARTNER een verhaal van Ian Mc Laughlin, en een hele verzameling actuele onderwerpen, kort geknipt en bijeengebracht in de rubriek IN BRIEF.

Wederom een prima verzorgd nummer, zoals wij van PAN mogen verwachten. Veel zomers aandoende foto's van SUNLAND die de lezer beslist in de juiste (zomer) stemming zullen brengen. Ook via MARTIJN verkrijgbaar voor f8,00 inkl.porto.

STIEKUM

15 maart j.l. had de werkgroep STIEKUM in Gent een filavond + forum georganiseerd. Rechtse groeperingen dreigden de bijeenkomst te verstoren. En dus waren er een aantal busjes vol politie aanwezig, verder een soort M.E. met helmen, schilden en wapenstokken, en een knokploeg van studenten om ons binnen het universiteitsgebouw te beschermen. Gelukkig was de demonstratie erg pover, nl. een handjevol mensen achter een doek waarop: Blijf met jullie poten van onze kinderen af.

Er is geen bloed gevloeid. Er waren 175 belangstellenden, voor het grootste deel studenten. (A. Klamer).

foto's van lezers

VANAF DEZE MAAND IEDERE
KEER EEN FOTOPAGINA
MET UW EIGEN FOTO'S
OOK UW BIJDRAGE IS VAN
HARTE WELKOM.

'DE TELEVISIE MAAKT MENSENJAGERS VAN ONS'

Onze jongens van de AVRO hebben een moordenaar gevangen met de eerste de beste aflevering van de misdaadshow 'Opsporing Verzocht'.

In Duitsland hakt de ZDF al jaren met het bijltje. Op het eerste oog met groot sukses. Onder de loep genomen blijken de misdaadshows echter veeleer zelf misdadig. Blindstaren op de 'goede' vangsten verdoezelt de ongewenste neveneffecten van de programma's.

In het televisie-programma van de AVRO, OPSPORING VERZOCHT kwam onlangs een beroep op de kijkers om mee te werken door het geven van inlichtingen die mischien zouden kunnen leiden tot de aanhouding van een man die al enige jaren in Noord-Holland kleine meisjes met poppen meelokt, en daarna seksueel contact met de meisjes heeft. Deze man is de politie nog steeds te snel afgeweest. Auto type en signalement zijn bekend. Regelmatig wordt de man ergens in Noord-Holland gezien, of komen meisjes thuis met een stuk speelgoed, en een verhaal over die (soms aardige) man. Een stroom van reacties brak na de uitzending uit. Volgens sommige sensatiebladen staat heel het Noorden van Nederland in brand. Alles paniek wat je hoort.

Afgezien of het nuttig, dan wel noodzakelijk is dat de man aangehouden zou worden, (wij zijn zeker van mening dat er hulp geboden moet worden als er werkelijk sprake zou zijn van dwangmatige toenadering van de kinderen) wil MARTIJN toch hier zijn ongerustheid uitspreken over dit soort van uitzendingen op de t.v.

Seksuele delikten zijn meestal een prima item. Het publiek is verzot op dit soort verhalen. Objectieve berichtgeving wordt opgefokt met een sappig verhaal. Dat mensen daardoor flink gedupeerd kunnen worden is niet van belang.

Toch zegt Jaap van Meekren; "In het begin was er even de bekende oppositie tegen Opsporing Verzocht. Er wordt dan gesproken over heksenjacht, sensatie en dat soort dingen. Onzin natuurlijk! Het is gewoon een kwestie van goede smaak, en we doen het heel delicaat, al geef ik toe dat je hier helemaal op het scherp van de snede balanceert. Maar juist daarom zijn we heel voorzichtig. Je moet alles met de meeste voorzorgen omringen, om te voorkomen dat ook maar iemand er schade van kan ondervinden".

Ondanks deze reële uitspraken is het gevolg van de uitzendingen van te voren niet altijd naar waarde te schatten. Na de beruchte uitzending zijn heel wat kinderen 's avonds het bed uitgehaald. "Verhoord" door verontruste ouders, die op dat moment het wel wat vreemd vonden dat enige tijd daarvoor hun dochtertje met een pop was thuisgekomen. Of die pop inderdaad van die man afkomstig was, of zomaar van een vriendinnetje, dat was niet belangrijk.

Jaap van Meekren

Diezelfde avond werden er veertig aangiften gedaan over ontuchtige handelingen bij de politie. VEERTIG, op een tijdstip dat jonge kinderen allang op één oor liggen. Gewoon dus het bed uitgehaald. Is dit in het belang van het betrokken kind??? Ik zie dat niet zo.

Onder de lezers van dit blad zijn er mensen die hun lidmaatschap van de AVRO na bewuste uitzending direct hebben opgezegd. Ook van de kant van de redactie is een brief verzonden naar de AVRO, waarin wij onze bezorgdheid uitspreken dat uitzendingen als deze toch wel erg ongewenste, nadelige gevolgen kunnen hebben voor een groep van de Nederlandse bevolking. Een grote stilte was tot nu toe het antwoord van de AVRO. Er blijft bij mij de grote vraag hangen of deze uitzending nu uit bezorgdheid voor de meisjes was, of dat het voor opperwachtmeester STRUIS van de afdeling Jeugdzaken van de rijkspolitie te Alkmaar een prestigekwestie is geworden om deze man te pakken te krijgen. Tenslotte zaten ze al zolang zonder resultaat achter hem aan.

Nogmaals, als er iemand dwangmatig achter kinderen aanzit, en er een kans inziet dat de kinderen schade zal worden aangedaan, lichamelijk of geestelijk, dan staan ook wij er achter dat het NOODZAKELIJK is dat er ingegrepen wordt. Maar of dat op deze manier moet, daarvan zijn wij niet overtuigd.

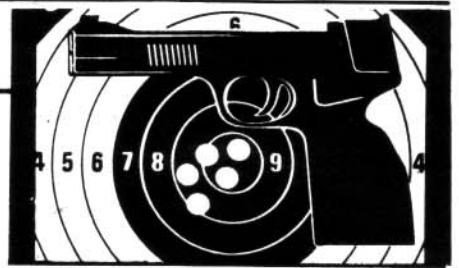
Tot slot van mijn betoog een kleine greep uit artikelen in de leesmap van de afgelopen week, gewijd aan deze man. In één artikel wordt de man PEDOFIEL én KINDERLOKKER genoemd. Sensatiepers eerste klas. De verdrietige, zielige verhalen doen de rest. Nederland is zwaar bewogen! Alleen jammer dat de schrijvers van onderstaande stukjes de afgelopen jaren niets hebben geleerd. Wél maakt het weer eens duidelijk, dat hoe voorzichtig Jaap van Meekren of de AVRO ook omspringd met hun gegevens, het sneeuwbaleffect is nooit helemaal te voorspellen. Misschien iets om eens bij stil te staan.

T.G.

'OPSPORING VERZOCHT'

UIT WEEKBLAD AKTUEEL

83/12 26 maart 1983.

KINDERLOKKER MAAKTE REEDS 70 SLACHTOFFERTJES.

NOORD-HOLLAND IN DE GREEP VAN DE ANGST.

In Noord-Holland heerst grote onrust bij ouders van dochttertjes tussen de 6 en 12 jaar.

Al ruim twee jaar is in een groot aantal gemeenten een man actief die ontuchtige handelingen pleegt met kleine meisjes. De politie maakt met een speciaal opsporingsteam een verbeterd jacht op de pedofiel, tot dusver zonder veel resultaat.

Afgelopen week werd er een beroep op 't publiek gedaan in het programma "Opsporing verzocht". Naast ruim 260 tips werden er diezelfde avond nog eens 40 aangiften over ontuchtige handelingen bij kleine meisjes gedaan. Het totaal aantal aangiften is daarmee al gestegen tot ruim 70. In alle gevallen blijkt hetom dezelfde persoon te gaan.

De Noordhollandse ouders leven in grote angst. Veel ouders durven hun dochttertje niet meer alleen over straat te laten gaan. Een bezoek aan het plaatselijk zwembad wordt de kinderen verboden. Een moeder van twee dochttertjes MARIANNE (7) en HENRIETTE (11) in Bovenkarspel zegt: "Ik heb geen leven meer, ik ben op van de zenuwen. De kinderen zelf begrijpen er niets van. Ik breng ze nu al een paar maanden overal naar toe en haal ze weer op. Eigenlijk durf ik ze niet eens alleen buiten te laten spelen".

Een andere moeder in Uithoorn vertelt: "Ik ben zeer geschrokken van dat programma. Een paar maanden geleden kwam mijn dochttertje thuis met het verhaal dat een man aan haar vroeg een eindje met hem te gaan rijden. Op dat moment heb ik er helemaal geen aandacht aan geschonken, maar na die uitzending bedacht ik mij dat dat ook wel eens dezelfde kinderlokker kon zijn geweest".

BIJ ZWEMBADEN.

De pedofiel is in een groot aantal plaatsen actief.

Zo heeft hij kinderen meegelokt in Bovenkarspel, Aalsmeer, Purmerend, Schoorl, Beemster, Standbroek, Heerhugowaard, Opdam, Enkhuizen, Venhuizen en Hoorn. Steeds benadert hij de kinderen in de middaguren en meestal lokt hij ze met cadeautjes, zoals poppen.

Meestal wachtte hij de meisjes bij zwembaden op, maar ook bij scholen en buurthuizen is hij signaleerd.

Opmerwachtmeester STRUIS van de afdeling jeugdzaken bij de Rijkspolitie te Alkmaar is coördinator van het onderzoeksteam dat jacht maakt op de pedofiel.

"Er doen zich wel vaker dit soort zaken voor in Nederland" zegt hij, "maar meestal heeft de politie zo iemand al na een paar aangiften te pakken. Deze man gaat echter uiterst omzichtig te werk. De eerste aangiften kwamen in mei 1980 binnen. Omstreeks

september van dat jaar is er een speciaal team opgestart. We kregen hem echter niet te pakken en hebben via "Opsporing Verzocht" de hulp van de bevolking ingeroepen. De tips die we binnen hebben gekregen zijn erg bruikbaar. Tien ervan zijn keihard en wijzen duidelijk in de richting van de dader.

We zijn nu alles aan het onderzoeken en hopen de man binnenkort te pakken."

Opmerwachtmeester Struis verwacht deze week echter nog geen aanhouding. De ouders in Noord-Holland moeten tot zolang in ieder geval bijzonder op hun hoede blijven!!!

ONTUCHT MET ZEVEN JONGE MEISJES.

VOORVECHTER PEDOFILIE IN CEL.

London- EEN VOORSTANDER VAN PEDOFILIE WERD IN LONDEN VOOR ZES JAAR DE GEVANGENIS INGESTUURD VANWEGE ONTUCHT MET JONGE MEISJES.

De 47-jarige George Firth was een actief lid van het Informatie Centrum Pedofilie, maar kon zelf zijn handen niet afhouden van zeven meisjes tussen de vier en tien jaar oud. In zijn flat in Birmingham, waar Firth een grote collectie speelgoed, poppen en stripboeken had liggen, benevens een grote voorraad pamfletten, brochures en boeken over de legalisering van kinders seks, moedigde hij zijn jonge gasten aan seksuele spelletjes te spelen met elkaar, waarbij hij de stuitende taferelen vastlegde op film. Ook gebruikte hij de jonge meisjes ter bevrediging van zijn eigen dierlijke lusten. In de rechtszaal zei de kinderlokker:

"Ik val op heel jonge meisjes". Maar de openbare aanklager maakte korte metten: "Het is een bedenkelijke zaak, dat onder het mom van legalisering van pedofilie en het begrip kweken hiervoor, slechts de eigen seksuele verlangens bevredigd worden op kinderen, die zelf nog te jong zijn om te weten wat er precies gebeurd."

Ook in ons land gaan stemmen op om de strafbaarstelling van pedofilie op te heffen en seksuele omgang tussen volwassenen en kinderen als een "normale" zaak te beschouwen.

Reacties ??

Redactie adres AKTUEEL;
Burg. Krollaan 14, 5126 PT Gilze
tel. 01615-5920

Hoofdredakteur: Peter Muller,
Chefredactie: Charles Zwart
Eindredactie: Peter Yeh
Redactie: Erwin Feekes/Onno Lakeman

ZO KAN HET OOK!!

door Dr. Edward BRONGERSMA

(oorspronkelijk door de auteur in het engels geschreven naar een hem vertelde ware gebeurtenis, gepubliceerd als BOYCAUGHT-artikel in het Boy-love magazine PAN nr. 9, met toestemming van auteur en uitgever vertaald door Theo Gerritsen).

JAN'S LIEFDESBRIEF.

De jongen die gegrepen werd was deze keer een 13-jarige knaap die Jan heette. Zijn grote vriend Antoon was juist teruggekeerd van een lange vakantiereis in 't Verre Oosten, en daarvan had hij een volle tas vol geschenken voor de jongen meegebracht - mooie T-shirts en het opwindenste van alles, een prachtige kris, een lange Indonesische dolk.

Zij hadden elkaar weer ontmoet op het vliegveld; nu, terwijl hij welgemoed weer alleen naar huis liep, was hij vol van het heerlijke vooruitzicht om zich binnenkort weer eens in Antoon's armen te kunnen nestelen en al die verhalen aan hem kwijt te kunnen waar thuis niemand belangstelling voor had. Jan kon de verleiding niet weerstaan de kris nog eens een keertje te bewonderen. Hij pakte hem uit de tas - en een passerende politieagent zag het.

Nu is de Nederlandse wet bijzonder kritisch op het gebied van wapens. Het is niemand toegestaan een vuurwapen, of 'n voorwerp wat daar veel op lijkt, te bezitten zonder vergunning, en vergunningen zijn heel erg moeilijk te verkrijgen. Veel andere wapens, waaronder zwaarden en dolken, zijn verboden. En daar liep zo maar een dertienjarige jongen op straat met een kris te zwaaien!

De politie agent hield Jan aan, controleerde de tas, die uitpilde van nieuwe T-shirts en zag zijn ergste vermoedens bevestigd: dit was beslist een gevaarlijke misdadiger, een gewapende winkeldief! Jan werd direkt opgebracht naar het politiebureau in de buurt.

Daar werd de jongen door een rechercheur ondervraagd. Nee, zei Jan, hij was geen dief, dit waren kadootjes van zijn beste vriend. Een telefoontje naar Antoon bevestigde al spoedig de waarheid van deze woorden, de jongen werd weer vrijgelaten met zijn tas met T-shirts maar ... zonder de kris, want die werd in beslag genomen. In feite werd Jan door twee agenten naar zijn ouders teruggebracht. Die wilden zijn kamer onderzoeken op aanwezigheid van andere wapens. In die tussentijd had een rechercheur Antoons persoonsregister nagetrokken en ontdekt dat hij 6 jaar daarvoor was veroordeeld wegens een seksuele relatie met een jonge jongen. Het leek de man daarom verstandig Jan's ouders op de hoogte te stellen van het feit dat hun zoon met "een homo" omging. Antoon was intussen een regelmatige bezoeker bij Jan thuis en stond op goede voet met diens vader en moeder.

De ouders waren diep onder de indruk van de verbetering van hun zoon sinds hij kennis had gemaakt met Antoon.

Jan's schoolprestaties waren vooruit gegaan; ook thuis was het een stuk plezieriger met hem. De jongen was zo overduidelijk gesteld op Antoon dat het uitgesloten was dat hij gedwongen werd om dingen te doen die hij zelf niet wilde.

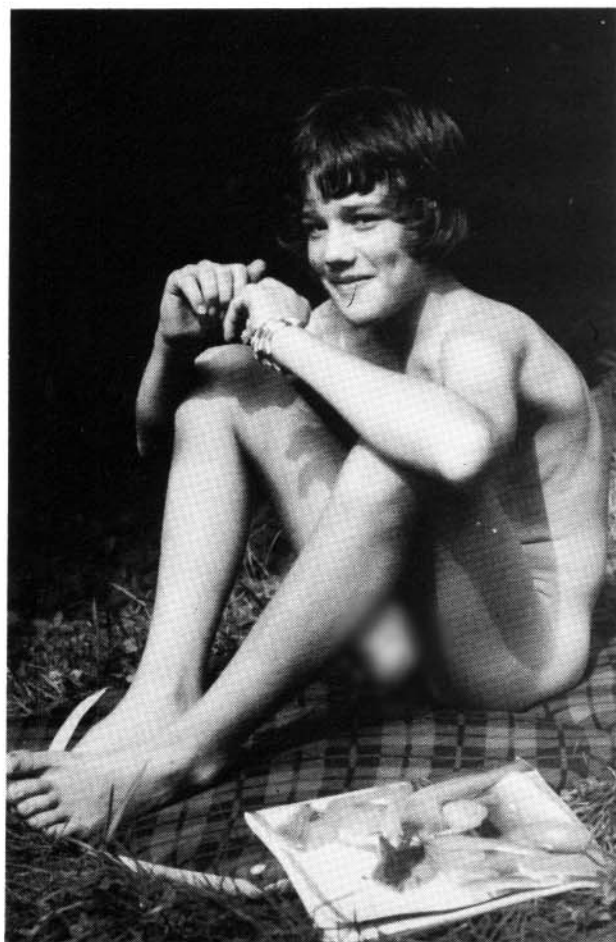
Eens had de vader zijn zoon gevraagd of er soms ook een seksueel tintje in hun relatie was en of hij wel eens geposeerd had voor naaktfoto's (Antoon was een bekwaam amateur-fotograaf).

Jan had het in alle toonsoorten ontkend. Nu waren zijn ouders ontdaan - maar meer omdat hun zoon tegen hen had gelogen en geen vertrouwen in hen had gehad dan omdat zij nu de officiële bevestiging hadden van feiten welke zij al zolang hadden vermoed.

Terwijl zij Jan daarover onderhielden arriveerden twee rechercheurs in het appartement van Antoon. "U bent schuldig aan het importeren van een kris en het geven daarvan aan een minderjarige", verklaarde één van hen.

"Wij willen uw woning doorzoeken op aanwezigheid van andere verboden wapens". Hun onderzoek droeg vrucht - niet omdat zij een geheim arsenaal ontdekten - maar ze vonden twee albums met foto's van de jonge Jan in heel zijn naakte schoonheid.

"Wij nemen deze mee naar het politiebureau" vertelden zij Antoon, "en U zult ook mee moeten."

Maar toen zij de ontzetting opmerkten in Antoon's ogen probeerden zij hem wat gerust te stellen. Hij hoefde niet bang te zijn. Hij zou binnen het uur weer terug zijn. Hij hoefde alleen maar een verklaring te ondertekenen over de kris. Wat de foto-verzameling betrof, daarover wilden zij enkel met Jan zelf overleggen om van de jongen te weten te komen wat hij zelf over deze relatie dacht. Feitelijk wisten zij al aardig wat over Antoon en dat was lang niet allemaal slecht.

Zij wisten, bijvoorbeeld, dat hij enige jaren lang een hechte relatie had gehad met een zekere Mustapha, een knaap die geregeld winkeldiefstallen pleegde en fietsen stal, maar al die criminele feites waren gestopt zodra zijn vriendschap met Antoon was begonnen.

Mustapha was ook erg slecht op school. Echter, sinds hij Antoon had leren kennen, waren zijn schoolprestaties langzamerhand verbeterd, zodat hij nu, op zijn zeventiende, de beste van de klas was geworden. "Misschien is uw invloed op Jan net zo positief", konkludeerden zij.

"Fijn", vertelde Antoon hen, "maar toen jullie mensen mij in 1975 voor"alleen maar een half uurtje" meenamen naar het politieburo, zat ik daar twee weken vast!"

Antoon ging even naar het toilet; de politiemensen gingen door met hun speurwerk. Toen hij terugkwam zag Antoon dat zij een nieuwe ontdekking gedaan hadden: een brief die Jan hem gezonden had terwijl hij weg was.

"Lieve Antoon: ik verlang zo erg naar je terugkomst. Ik tel de dagen Oh, ik heb je zoveel te vertellen en te vragen, en ik voel me zo eenzaam" en zo ging het door.

"Mijnheer, wij hebben deze brief gelezen", vertelden ze Antoon, "en in deze brief vonden we precies wat wij weten wilden". Zij zouden de albums dus niet meer nodig hebben; hij kon ze thuis laten.

Hun bezorgdheid gold de vraag, of Jan in deze relatie uit eigen vrije wil handelde of dat hij op de één of andere manier min of meer gedwongen werd.

Hij hield van Antoon, dat was nu duidelijk; dit was een geval van volledig wederzijdse instemming. Omdat de vrijheid van de jongen niet was aangetast zagen zij verder geen reden om zich met de zaak te bemoeien. Er bleef echter een probleem over: Jan's ouders.

Antoon zou zeker een gesprek met hen moeten hebben. Zou hij het op prijs stellen als zij hem daarbij vergezelden of wilde hij het liever zelf alleen doen?

"Wij zijn het niet geweest die hun verteld hebben dat u een homoseksueel was", verklaarden zij.

"Een van onze collega's heeft dat ongelukkigerwijze gedaan".

Antoon ging alleen en hij was verrast te merken hoe hartelijk hij werd ontvangen. Jan's moeder en vader waren niet zo dom te denken dat zij de liefde van hun zoon voor zijn ouders konden verdiepen door de vernietiging van zijn liefde voor een andere man.

Zij zagen Antoon niet als een concurrent, eerder als een medewerker in de opvoeding van hun zoon. Zij waren niet jaloers. Hun zoon was gelukkig en vrij, gedeeltelijk door de invloed van zijn grote vriend. Dat was toch het belangrijkste?? De jongen kon in dit soort dingen zijn eigen koers bepalen!

De rechercheurs hadden Antoon verzocht hun te vertellen hoe dit gesprek met de ouders van de jongen was verlopen. Dit deed hij, en zij feliciteerden hem. Zou zijn relatie met de jongen niet veel fijner en minder stiekum zijn, nu zij geen verstopperje meer hoefden te spelen en niet meer bang hoefden te zijn voor ontdekking?

"U bent een gelukkig mens. Jan is een aardige jongen en hij is bevoorrecht, in u een liefdevolle vriend te hebben gevonden."

Er was echter nog een opmerking die zij wilden maken.

"Op een dag zal Jan te oud worden om lichamelijk voor u nog aantrekkelijk te zijn en zult u op zoek gaan naar een nieuw vriendje. Als u die vindt, ga dan naar zijn ouders en leg de situatie tussen hun zoon en uzelf uit. Het zal u grote moeilijkheden besparen!"

Hier waren, vrees ik, deze welwillende politiemensen wat al te optimistisch. Veel ouders zouden reageren met afgrijzen, ontdaan zijn of kwaad worden als een man zou komen verklaren dat hij verliefd was op hun zoon en dat hij met hem naar bed wilde.

Jan's ouders waren verstandig en zij koesterden brede opvattingen, maar, het allerbelangrijkste, zij kenden Antoon al enkele maanden en zij waren in staat gesteld, de gunstige uitwerking van de invloed van deze man op hun zoon te observeren, voordat zij op de hoogte kwamen van het erotische element in hun vriendschap. Hoe zouden zij zonder deze voorbereiding hebben gereageerd?

Antoon ging op dit punt maar niet in; liever stelde hij de politie-ambtenaren een heel andere vraag.

"Zes jaar geleden, toen ik door uw collega's werd gearresteerd, werd ik door hen behandeld als een smerige flikker, een gevaarlijk crimineel, een kinder-verkrachter.

Daarom kon ik mijn oren bijna niet geloven toen ik u op die wijze hoorde spreken over mijn vriendschap met Jan en Mustapha. Wat is er met u gebeurd ???

Eén van de agenten glimlachte. Het bleek dat ze op de politie opleiding een voordracht hadden gehoord van een lid van de Werkgroep Pedofilie. Zij hadden over pedofilie gediscussieerd met pedofielen. Zij hadden er behoorlijk wat over gelezen. "Wij zijn zelfs naar een bijeenkomst van die werkgroep geweest. Wij hebben erg veel geleerd. En dat heeft onze gedachten veranderd."

Beste lezers, voor velen van u die in een ander land leven moet dit als een sprookje klinken, een droom.

Maar ik kan u verzekeren, met mijn hand op mijn hart, dat dit geen verzinsel is. Het is de naakte waarheid zoals die mij door Antoon zelf is verteld, niet lang nadat ik van Mustapha een noodkreet had ontvangen: "Antoon verkeert in moeilijkheden met de politie!!!"

En ik ken Antoon als een eerlijk en betrouwbaar man. Maar dit is meer dan een moedgevend verhaal. De laatste woorden van die politiemensen bevatten een boodschap voor ons allen: Het is onze taak, deze liefde voor jongens en meisjes uit te leggen aan alle gezagdragers, aan ieder nadenkend en verantwoordelijk ouder te laten zien wat pedofilie wérkelijk inhoudt. Dit is niet zo moeilijk, omdat houden van jongens simpelweg betekent: houden van jongens! Dit moeten wij duidelijk maken, door seks-negatieve vooroordelen te bevechten, en de heksenjacht van onze eeuw te bestrijden, zodat meer vriendenparen net zo gelukkig kunnen worden als Jan en Antoon.

E.B.

zomertijd

Een meerkleurendruk paperback uitgave van MARTIJN.

Een luchtig zomers boek, speciaal voor fijne, vrije ogenblikken in de zon.

Korte verhalen van verschillende auteurs, boeken-special met de allernieuwste uitgaven die handelen over de liefde voor jongens en meisjes, veel foto's, illustraties van 's werelds bekendste kunstenaars, en nog veel meer.

Ruime aandacht wordt besteed aan prachtige uitgaven zoals;

ANATOMIE DU DORMEUR van Gerard MAROT, KIT van Alan EDWARD, COSTA in het TOVERBOS van Werner Jäke, en nog veel meer, te veel om op te noemen.

EEN UNIEKE UITGAVE, een "must" voor een ieder die jongens een warm hart toedragen.

INTEKENPRIJS; tot 23 mei ----- f 13,00

Na 23 mei kost ZOMERTIJD ----- f 16,00

(Op beide prijzen hebben leden van onze vereniging MARTIJN 10% korting).

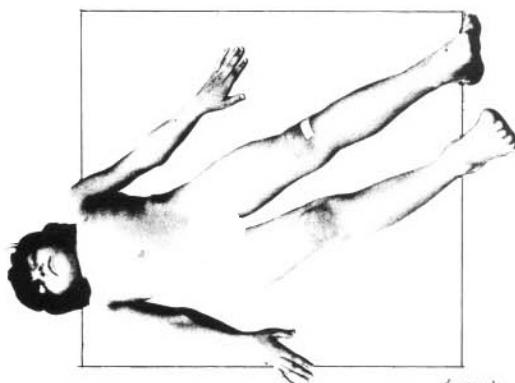
Prijzen zijn inclusief portokosten.

VERSCIJNINGSDATUM; BEGIN JUNI

Elke 25-ste bestelling die binnenkomt ontvangt GRATIS een kleuren-lithoposter. Belangstelling ?? Een briefje of telefoontje naar de redactie is voldoende. Maak nog geen geld over! U ontvangt van ons een accept-girokaart.

GERARD MAROT

ANATOMIE DU DORMEUR

texte de
RENE SCHERER

image
imagine

Après « Transparence » et « Les p'tits mecs », Gérard Marot publie aux éditions IMAGINE un album photographique intitulé « Anatomie du dormeur ». Texte de René Scherer.

Maandblad en uitgeverij MARTIJN werkt nauw samen met verschillende internationale uitgeverijen. Hierdoor zijn wij in staat U als vertegenwoordiger voor het Nederlands talig gebied in Nederland en België de volgende aanbiedingen te doen.

Verkrijgbaar bij MARTIJN:

Jeugd en samenleving

Het kind als seksueel probleem voor volwassenen

Themanummer KINDEREN, VOLWASSENEN, SEKSUALITEIT.

Uitgave Jeugd en Samenleving.

Op seksuele omgang tussen kinderen en volwassenen rust nog altijd een taboe. Wat mag een volwassene voelen voor een kind en wat niet? Vragen wij ons af wat de behoeften van het kind zijn of zijn de vooroordelen vanuit onze opvoeding bepalend voor onze kijk op kinderseksualiteit? Velen weten geen raad met de seksuele gevoelens van kinderen en kiezen voor negeren. Dit themanummer levert een bijdrage aan theorievorming en onderzoek, met artikelen over pedofiele vriendschappen, erotiek in het werken met kinderen, de liefde van vrouwen voor kinderen, over de juridische stand van zaken en de ideeën van de Franse filosoof Schérer over opvoeding en seksualiteit. Ook de eerste seksuele ervaringen ontbreken niet. Kinderen, volwassenen, seksualiteit kunt U bestellen voor f 9,50 + f 2,30 portokosten onder vermelding van themanummer J+S, rechtstreeks bij MARTIJN. (zie onderaan deze pagina).

The only international English language publication which deals honestly with boy-love

Uitgeverij Coltsfootpress.

Magazine PAN - engels-talig, goede artikelen, mooie foto's. De nummers 12,13,14 en binnenkort 15 zijn uit voorraad leverbaar. Eerder verschenen nummers van PAN kunnen worden besteld.

Prijs f 8,00 per nummer (inkl. porto).

PANTHOLOGY ONE stories about boy.love PANTHOLOGY TWO

Twee pockets die handelen over de liefde voor jongens. Engelstalig. Toch erg makkelijk te lezen. Avontuur, humor en erotiek wisselen elkaar in deze boeken af. Prijs f 16,00 per deel (inkl. porto).

THE ASBESTOS DIARY

by CASIMIR DUKAHZ

Herdrukt! De bestseller uit de zestiger jaren op pedofiel gebied. Pocket-uitgave. Van de befaamde auteur: CASIMIR DUKAHZ. Een meesterwerk! Prijs inkl. porto f 25,00

THE BOY AND THE DAGGER

by Asger Lund

Zie de bespreking in Martijn nummer 7. Prijs inclusief porto f 16,00.

POST KAARTEN, een leuke attentie voor elk doel.

DEUTSCHER SPURBUCHVERLAG

Map met 10 kaarten - sommige in kleur - met tekeningen van Pierre Joubert. Onderwerpen: scouting, sport en spel. Bestelnummer: Spur. map 1.

Map met 10 fotokaarten met kinderen tijdens spel en recreatie. Foto's van Lothar Sauer en Claus Löscher. Bestelnummer: Spur. map 2.

Meerdere mappen zijn in voorbereiding. Prijs per map - inkl. porto f 6,50.

Geen witte duif achter graauwe tralies

Gedichten en gevoelens van de auteur Theo Gerritsen, ondervonden tijdens zijn 7½ maand durende detentie.

235 dagen achter tralies omdat je van een jongen houdt. Bijdragen in deze bundel van Ds. Alje Klammer, radio-pastor, en Dr. Edward Brongersma, jurist.

64 pagina's offsetdruk, met foto's van het interieur van een Huis van Bewaring, en illustraties van Michel Gourlier.

Nú, speciale aanbieding.....
GEEN f10,00.....maarf 7,50
inclusief porto.

bestelling: ?

Geef U bestelling door aan het adres van MARTIJN. Schriftelijk of telefonies.

MAAK NOG GEEN GELD OVER!

Na notering van uw bestelling ontvangt U van ons een accept girokaart voor de betaling. Maak voor betaling bij voorkeur gebruik van deze kaart, dit i.v.m. het bestellingsnummer en debiteuren nr. Onmiddellijk na ontvangst van uw betaling wordt uw bestelling afgezonden.

Bestellen?? Maandblad Martijn,

Helios 79
7904 HC Hoogeveen.
tel. 05280 - 74938

NVSH- werkgroep Pedofilie
postbus 6728
6503 GE Nijmegen.

NVSH- werkgroep Pedofilie
Kraneweg 56
Groningen.

Werkgroep SiR
Rechtstraat 20
Maastricht.

C.O.C. (landelijk)
Rozenstraat 8
Amsterdam.

Studiegroep Pedofilie
Breughelstraat 31
B 2000 Antwerpen - België

C.R.I.E.S.
Regard Pluriel
Quai au bois à brûler 63
1000 Bruxelles.
(Franstalig).

N.I.S.S.O.
Kroostweg 43
3704 EB Zeist.

N.V.S.H.
Postbus 64
2501 CB Den Haag
telefoniese hulpdienst:
070 - 60 00 10

hulpverlening:

KINDERTELEFOON

De kindertelefoons zijn bestemd voor iedereen tot ongeveer 18 jaar en wil helpen met inlichtingen, raad en hulp. Kindertelefoons zijn anoniem, dat wil zeggen dat NIEMAND informatie krijgt over de kinderen die bellen. Kindertelefoons zijn over het algemeen bereikbaar op werkdagen van 's middags 4 uur tot 8 uur 's avonds.

Amsterdam	020	-	22 44 55
Dordrecht	078	-	13 16 00
Eindhoven	040	-	45 18 18
	040	-	44 44 11
Den Haag	070	-	92 42 42
Groningen	050	-	14 10 10
Heerlen	045	-	72 22 33
Maas en Waal	08870	-	58 00
Rotterdam	010	-	22 44 55
Tilburg	013	-	36 56 86
Utrecht	030	-	52 25 00
Venlo	077	-	1 88 88

MEISJES TELEFOON:

Breda	076	-	22 25 90
Enschede	053	-	30 35 78
Land van Cuyk	08855	-	52 66
Leiden	071	-	12 60 52
Maastricht	043	-	1 19 65
Nijmegen	080	-	22 28 01
Utrecht	030	-	32 20 20
Zoetermeer	079	-	16 46 69
Zwolle	038	-	21 86 59

JONGENS TELEFOON:

Amsterdam	020	-	25 22 25
-----------	-----	---	----------

AGENDA

DEZE KEER EEN ONVOLLEDIGE
AGENDA.

WIJ ONTVINGEN VAN DE
DIVERSE WERKGROEPEN TE
LAAT DE OPGAVE VAN HUN
AKTIVITEITEN, ZODAT WIJ
ZE HIER NIET MEER KONDEN
MEDEDELEN.

OOK UW MEDEDELING ZIEN

WIJ GRAAG OP TIJD

TEGEMOET. bedankt.

23 april Meppel - Ontmoetingsdag
10.00 uur - 22.00 uur
Jeugdherberg de Parkhoeve
organisatie Martijn.

11 mei Den Haag Thema avond
Kindermishandeling
Groot Hertoginnelaan 203
aanvang 20 uur.
NVSH - werkgroep JEP.

